

Trzy żłóbki

Autor: Administrator
14.01.2008.
Zmieniony 14.01.2008.

...znajduj± siê w Bazylice oo. franciszkanów w Katowicach Panewnikach. Je¶li macie trochê wolnego czasu w czasie ferii, musicie koniecznie odwiedziæ to miejsce. Szopka w Bazylice nale¿y do największych tego rodzaju obiektów na ¶wiecie. Naprawdê warto to zobaczyæ! Po galerii zdjêæ zamieszczamy tak¿e informacje o jednym z patronów panewnickiej parafii, francuskim królu Ludwiku IX łwiêty - to dla wielbicieli historii, szczególnie tegorocznych maturzystów. Bazylika w tym roku obchodzi 100-lecie jej poświęcenia.
Szopka w Bazylice

Widok ogólny Bazyliki ze żłóbkami

Szopka w nawie bocznej

Żłódek w Bazylice ma wieloletni± tradycjê - jest to rzeczywi¶cie imponuj±ca kompozycja przestrzenna

Fragment szopki

Mury miasta Betlejem na tle gwiazdzistego nieba

Centralna czê¶æ żłóбки

Scena w drugiej kaplicy bocznej

Gwiazda Północna zawieszona tu¿ pod kopu³± nad ołtarzem głównym

Szopka ruchoma - w klasztorze

W centralnej czê¶ci żłóбки ruchomego postaci nowonarodzonego Jezusa, Józefa i Marii

A wokół poruszaj± siê postaci znane z historii chrze¶cijañstwa Polski oraz ¶wiata

Szopka ¿ywa - na terenie klasztoru

A to kilka obrazków z szopki z ¿ywymi zwierztami:

By dowiedzieć się więcej o Bazylice, zajrzyj na stronie internetowej <http://parafia.panewniki.pl>.

Król Ludwik IX Święty

urodził się w 1214 r. w Poissy we Francji, zmarł w 1270 w Tunisie podczas VII wyprawy krzyżowej. Był królem Francji od 1226 r., synem Ludwika VIII z dynastii Kapetyngów. Był organizatorem i uczestnikiem VI i VII wyprawy krzyżowej. Przeszedł do historii jako król sprawiedliwy, obrońca wiary chrześcijańskiej, no i oczywiście jako Święty. Oto krótka notatka o bycie może mniej znanym przez nas, Polaków, królu, zaczerpnięta z Wikipedii.

Gdy król Ludwik VIII, po krótkim 3-letnim panowaniu zmarł w 1226 r. na febrę, jego syn, również Ludwik, miał 12 lat. Władzę królewską przejął wtedy, jako regentka, matka Blanka Kastylijska. Mimo wojen domowych w południowych prowincjach Francji, w których możnowładcy feudalni rozgrywali swoje własne interesy - regentka utrzymała spójność królestwa do 1242, gdy Ludwik IX przejął rząd w państwie.

Swego panowanie rozpoczął od wprowadzenia reform, umacniających władzę królewską. Ujednolicił system monetarny w królestwie, zreorganizował i skutecznie nadzorował finanse, usprawnił też administrację państwa. Starając się rzadzić sprawiedliwie, wprowadził kontrolę działalności urzędników królewskich, którym powierzył zakonnikom. W przypadku niesprawiedliwych decyzji, poszkodowani otrzymywali odszkodowanie, a nieuczciwi urzędnicy byli zwalniani. Ustanowił sądy królewskie, tak zwane parlamenty, do których można się było odwoływać od wyroków sądów feudalnych, w jakich zasiadali baronowie feudalni. Wprowadził zakaz pojedynków sądowych, noszenia broni i prowadzenia wojen prywatnych we Francji. Znacznie rozbudowały się miasta, które otrzymały przywileje komunalne i otaczane murami, odgrywały coraz większą rolę pod względem militarnym.

Pokojowy król Ludwik IX godził liczne spory między skłóconymi rodami szlacheckimi wewnątrz Francji, jak również spory międzynarodowe. Faktycznie doprowadził do zażegnania wzajemnych pretensji terytorialnych Francji z hiszpańską Aragonią i z dynastią Plantagenetów, w osobie króla Anglii Henryka III. Wystąpił również jako mediator w sporze pomiędzy papieżem Innocentym III a cesarzem Rzeszy Niemieckiej Fryderykiem II. Był też głównym obrońcą religijny. Gdy w 1244 r. Jerozolima została ponownie opanowana przez egipskich Mameluków, zorganizował i sfinansował w 1248 r. kolejną VI wyprawę krzyżową dla obrony Ziemi Świętej. Brał w niej udział prawie wyłącznie rycerstwo francuskie, które poprowadził osobiście. Choć krucjata zakończyła się klęską, a sam Ludwik IX przez pewien czas pozostał w niewoli egipskiej, to gdy wrócił w 1254 r. uznany został za największego wśród monarchów Europy obrońcę chrześcijaństwa.

Wspierał zakony, zwłaszcza żebraczy zakon franciszkanów, wspólnie utworzony przez pokutnika Franciszka z Asyżu, który głosił ideały ubóstwa i ascezy, oraz Zakon Rycerzy Św. Łazarza opiekujący się trędowatymi. Król kolekcjonował również relikwie, wśród których była korona cierniowa Chrystusa, którą otrzymał w podarunku od cesarza Konstantynopola Baldwina II. Celem jej przechowania kazał zbudować w Paryżu dwukondygnacyjny kaplicę Sainte-Chapelle, uznanej później za największe arcydzieło architektury stylu gotyckiego.

Wyprawa krzyżowa

W latach 1248-1250 wziął udział w VI krucjacie, podjętej na wieść o zdobyciu Jerozolimy przez Kwarezmieńczyków w 1244. Zakończyła się ona klęską, Ludwik dostał się do niewoli w okolicy miasta Mansura w roku 1249, wypuszczony został po zapłaceniu olbrzymiego okupu, jednak już w 1270 roku Ludwik zorganizował następną wyprawę. Tym razem lądowano w Tunisie, licząc na pomoc tamtejszego sułtana. Jednak oczekiwania te się nie spełniły i wyprawa zakończyła się epidemią dżumy wśród krzyżowców, ofiarą której padł również sam król. Po jego śmierci armia krzyżowców powróciła do Europy. Już w 1297 r. Kościół uznał go za Świętego. Koronę po Ludwiku IX przejął jego syn Filip III imię (1270-1285).

Zamieścił: LJ
{moscomment}